

dyrebareste, det ene Menneske kan give det andet, — sine Tanker at tolke, sine Arbejder at udføre, sin Livsgjerning at fuldbyrde — blev gjort i stor Tillid til Modtagerens Vilje og Evne til værdig at løse Opgaven.

Mange Gange, især hen imod Slutningen, udtalte Ernst Ahlgren sin Glæde over, at i det mindste *dette* Livsforhold var blevet, hvad det burde være, havde givet, hvad det kunde give; at det ikke havde medført nogen tragisk Konflikt, nogen uløselig Modsigelse, men at det fra Begyndelsen til Enden havde bevaret den Karakter, som hun angav i sit første Brev ved Tiltalen *Kammerat*, — den Tiltale, som ogsaa begynder hendes sidste Brev til den Ven, der i Forstaaelsens fulde, rolige Dagslys havde delt hendes Arbejdsglæde paa det Felt, hvor hun nu lod ham ene tilbage. Ingen af dem havde nogen Sinde villet være den første for den anden, og maaske var det netop derfor lykkedes dem at blive saa meget for hinanden, som de blev.

*

*

*

Fra 1883 til 1886 — dette Aar medregnet — er Ernst Ahlgrens lykkeligste Arbejdstid. I Foraaret 1884, noget senere end det oven anførte Brev blev skrevet, udkom *Från Skåne*, som spændte Forventningerne højt med Hensyn til Forfatterens næste Bog. Og dette blev *Pengar* (1886) — af mange endnu betragtet som Ernst Ahlgrens ypperste Arbejde, — der paa én Gang grundlagde hendes Popularitet. Sejren var saa meget mere ægte, som den var aldeles upaavirket af Kritiken; Publikum tog sig den Frihed — som senere med *Fru Marianne* og nu nylig med *Modern* — at være begejstret, inden endnu en eneste „anset Kritiker“ havde givet Lov. Og det er desværre ikke ofte, den læsende Almenhed er saa dristig.

Et Udtryk for den varme Sympathi, som *Pengar* skaffede sin Forfatter i de mest forskellige Kredse, var den Indbydelse fra Fru Sofie Adlersparre til at gæste hendes Hjem, som i Efteraaret 1885 bragte Ernst Ahlgren til Stockholm. Dette blev hendes første længere Ophold i Hovedstaden; hun havde tidligere kun aflagt tre kortere Besøg der, det sidste 1878 for at gjøre Edvard Bäckströms personlige Bekjendtskab.

*

*

*